

2. Adresse til Regering og Rigsdag, forsynet med 448 Underskrifter af Bagermestrene i 56 fortrinsvisvis jydsk og fynske Købstæder og større Landsbyer — jfr. Bilag 2 — samt

3. en af Aarhus Bagermesterforening udsendt Kritik af Lovforslaget — tidligere omdelt til Tingets Medlemmer.

En Imødegaelse af sidstnævnte Kritik er i Form af en Adresse til Regering og Rigsdag udfærdiget af Hovedbestyrelsen for Bager- og Konditorforbundet i Danmark — ligeledes tidligere omdelt til Tingets Medlemmer.

Udvalget har imidlertid maattet holde sig for Øje, at der i Bagerifaget i vid Udstrækning arbejdes under Dispensation fra Fabriksløven af 11. April 1901 og Lærlingeløven af 30. Marts 1889. Og vel er det saa, at den Undtagelsesstilling overfor de her nævnte Love, som det har været nødvendigt at indrømme Bagerifaget af Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder Fagets Produktion finder Sted, i det store hele tilfredsstillende Virksomhedens Krav ved at godkende en Arbejdsordning, som Fagets Arbejdsgivere helst se opretholdt, og mod hvilken der fra Fagets Arbejdere ej heller er blevet rejst væsentlige Indvendinger.

Men den Undtagelsesstilling, som saaledes er indrømmet Bagerifaget, er behæftet med den Ulempe, at den kun har Midlertidighedens Karakter og saaledes savner den Betyggelse for Fagets fremtidige Arbejdsordning, som alene gennem en fast Lovordning kan tilvejebringes.

Under Hensyn hertil har der indenfor Udvalget raadet Enighed om, at de foran nævnte principielle Betæneligheder ikke afkræfte Betimeligheden af at tilvejebringe en Lovordning paa det foreliggende Omraade — jfr. hvad der i saa Henseende foran er gengivet vedrørende det tidligere Landstingsudvalgs Stilling til Spørgsmaalet.

Udvalget er sig imidlertid bevidst, at skal en Lovordning som den tilsigtede undgaa at gøre et dybt og føleligt Indgreb i Produktionsforholdene for Bageri-

faget, saaledes som disse efterhaanden ere udformede og afpassede efter Befolkningens Tarv, er det nødvendigt ved Opgavens Løsning at holde sig for Øje og tage behørigt Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder der i dette Fag arbejdes.

Der turde i saa Henseende være Anledning til at regne med, at der — naar bortses fra en almindelig Stemning for Tilvejebringelsen af faste Regler for ugentlig Arbejdsfrihed — ikke blandt Fagets Arbejdsgivere næres nogen Trang til Ændring i den nuværende Arbejdsordning, som alt i alt synes naturligt afpasset efter Fagets særlige Krav. Ogsaa bør fremhæves, at her, hvor der røres ved Vilkaarene for en saa betydningsfuld Produktion som Fremstillingen af Samfundets daglige Brød, vil enhver Vanskeliggørelse og Fordyrelse af denne foruden at ramme Fagets Udøvere tillige blive følelig for den konsumerende Almenhed.

Den Arbejdsordning, der fastsættes, bør derfor være en saadan, at den, foruden at være letfattelig samt at sikre mod Misbrug af unge Menneskers Arbejdsevne, tillige mindst mulig griber forstyrrende ind i den praktiske og økonomiske Ordning af det daglige Arbejde i Bagerierne, ligesom der bør være behørig Adgang for Fagkinds skaben til at komme til Orde ved Fastsættelsen af de Regulativbestemmelser, der som et Led i de her omhandlede Lovregler, tænkes bragt i Anvendelse for de paagældende Virksomheder.

Dernæst melder sig uvilkaarlig den Betragtning — som ogsaa af det foran ommeldte Landstingsudvalg paapeget — at man ved i for høj Grad at afgrænse unge Menneskers Arbejde i Bagerierne indenfor en bestemt og snæver Ramme løber Fare for at fremkalde Ulemper, der ikke blot blive følelige for Fagets Arbejdsgivere, men tillige — og maaske fuldt saa meget — komme til at gaa ud over de paagældende unge Mennesker, dels ved at forrykke til et senere Alderstrim Tidspunktet for deres Indtræden i Faget — til Ulempe for dem selv og til Bekostning for